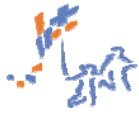

Juridisch bulletin

Parlementaire vragen en antwoorden 2004

Inhoud

1. Senaat.....	3
1.1 Vraag nr. 1057 van mevrouw de Bethune d.d. 15 juli 2004 (N.) aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, <i>Vr. en Antw.</i> Senaat, 21 december 2004, nr. 3-30 (Kinderrechten – regeringsbeleid – realisaties in 2003 – uitgaven in 2003).....	3
1.2 Vraag nr. 1141 van mevrouw de Bethune d.d. 15 juli 2004 (N.) aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, <i>Vr. en Antw.</i> Senaat, 21 december 2004, nr. 3-30 (Kinderrechten – regeringsbeleid – begroting voor 2004 – strategische doelstellingen voor 2004).....	5
1.3 Vraag nr. 1162 van mevrouw de Bethune d.d. 15 juli 2004 (N.) aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, <i>Vr. en Antw.</i> Senaat, 21 december 2004, nr. 3-30 (Kinderrechten – regeringsbeleid – legislatuur 2003-2007 – beleidsdoelstellingen)	7
2. Kamer	10
2.1 Vraag nr. 17 van de heer Philippe Collard van 13 januari 2004 (Fr.) aan de Minister van Werk en Pensioenen, <i>Vr. en Antw.</i> Kamer 2003-2004, 8 maart 2004, nr. 23, p. 3494 (Gepensioneerde Belgische grensarbeiders – kinderbijslag)	10
2.2 Vraag nr. 17 van mevrouw Maggie De Block van 5 maart 2004 (N.) aan de Staatssecretaris voor het Gezin en Personen met een handicap, toegevoegd aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, <i>Vr. en Antw.</i> Kamer 2003-2004, 17 mei 2004, nr. 32, p. 5011 (Gezinsbijslag voor ouders van geplaatste kinderen)	12
2.3 Vraag nr. 16 van de heer Koen Bultinck van 5 maart 2004 (N.) aan de Staatssecretaris voor het Gezin en Personen met een handicap, toegevoegd aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, <i>Vr. en Antw.</i> Kamer 2003-2004, 3 mei 2004, nr. 30, p. 4677 (Kraamgeld en adoptiepremie).....	14
2.4 Vraag nr. 24 van mevrouw Greet Van Gool van 27 juli 2004 (N.) aan de Minister van Middenstand en Landbouw, <i>Vr. en Antw.</i> Kamer, GZ 2003-2004, 20 september 2004, nr. 46, p. 7054 (Forfaitaire bijslag voor geplaatste kinderen).....	16
2.5 Vraag nr. 43 van mevrouw Greet Van Gool van 13 december 2004 (N.) aan de Minister van Middenstand en Landbouw (exporteerbaarheid van kraamgeld en adoptiepremie).....	17
2.6 Vraag nr. 183 van mevrouw Maggie De Block van 19 oktober 2004 (N.) aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid (initiatieven van verruimde kinderopvang)	17
2.7 Vraag nr. 200 van mevrouw Greet Van Gool van 18 november 2004 (N.) aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid (wezenbijslag)	17
2.8 Vraag nr. 222 van mevrouw Greet van Gool van 13 december 2004 (N.) aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid (forfaitaire bijslag voor geplaatste kinderen)	17

1. Senaat

- 1.1 Vraag nr. 1057 van mevrouw de Bethune d.d. 15 juli 2004 (N.) aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, *Vr. en Antw. Senaat*, 21 december 2004, nr. 3-30 (Kinderrechten – regeringsbeleid – realisaties in 2003 – uitgaven in 2003)

Sinds 15 januari 1992 is in België het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind van kracht.

Daarnaast bepaalt de wet tot instelling van een jaarlijkse rapportage over de toepassing van het Verdrag inzake de rechten van het kind (wet van 4 september 2002, *Belgisch Staatsblad* van 17 oktober 2002), dat de regering het Federaal Parlement jaarlijks op de hoogte houdt van haar beleid terzake.

Dit verslag wordt uitgebracht in de vorm van een voortgangsnota met een specifiek actieplan en houdt een evaluatie in van de maatregelen die werden genomen. Het omvat, naast een verslag over het kinderrechtenbeleid van de regering in zijn geheel, ook deelverslagen per departementen over de maatregelen die werden genomen en de actiemogelijkheden (artikel 2 van de wet van 4 september 2002).

Dit wettelijk kader bepaalt voldoende dat het federale kinderrechtenbeleid een horizontaal beleid is. Elke federale minister, regeringslid, staatssecretaris en overheidsdienst heeft binnen het eigen bevoegdheidspakket de verantwoordelijkheid om het kinderrechtenbeleid te bewaken en een kindvriendelijke dimensie toe te passen.

Het valt dan ook te betreuren dat in het regeerakkoord niet verwezen wordt naar kinderrechten.

Graag had ik van de geachte minister vernomen:

1. Welke concrete beleidsmaatregelen en acties hebt u in 2003 genomen ter bevordering van de rechten van het kind en met welk resultaat?
2. Hoeveel werd in 2003 effectief uitgegeven (volgens de rekeningen), in globo en per post, ter bevordering van de rechten van het kind binnen uw bevoegdheidsdomein?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende antwoord mee te delen.

Sociale Zaken

1 en 2. Hierna volgt een overzicht van de belangrijkste beleidsmaatregelen en acties die ik in 2003 heb genomen en van de effectief gedane uitgaven in 2003, die ter bevordering zijn van de rechten van het kind op het vlak van de volgende takken van de sociale zekerheid.

(...)

Gezinsbijslag voor werknemers en gewaarborgde gezinsbijslag

A. Hervorming van de verhoogde kinderbijslag voor kinderen met een aandoening: wijziging van de artikelen 47, 56septies en 63 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

Het stelsel van de kinderbijslag voor het kind met een handicap is grondig hervormd. Voorlopig zullen enkel de kinderen die geboren zijn na 1 januari 1996, beoogd worden. Deze hervorming kan bij koninklijk besluit uitgebreid worden tot andere leeftijdscategorieën, op het ogenblik dat daartoe voldoende budgettaire ruimte zal zijn. In dit nieuwe stelsel worden de gevolgen van de aandoening van het kind gemeten. Deze gevolgen betreffen enerzijds de lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van het kind en anderzijds de graad van activiteit en participatie van het kind. De belangrijkste innovatie van het nieuwe stelsel is dat voortaan ook rekening wordt gehouden met de gevolgen van de aandoening voor de familiale omgeving van het kind.

Deze wijziging is in werking getreden met ingang van 1 mei 2003.

Het koninklijk besluit van 28 maart 2003 tot uitvoering van de artikelen 47, 56septies en 63 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders en van artikel 88 van de programmawet (I) van 24 december 2002, bepaalt door wie, volgens welke criteria en op welke wijze de gevolgen van de aandoening, moeten worden vastgesteld, alsmede de toekenningsvoorwaarden, de leeftijdsgrens, de bedragen van de kinderbijslag en de voorwaarden waaronder de vaststelling van de aandoening kan worden herzien.

De middelen die ik hiervoor heb ingeschreven in mijn begroting voor 2003, bedragen voor het eerste jaar 4 600 589 euro (bedrag dat progressief zal toenemen naarmate er meer kinderen in het nieuwe systeem zullen bijkomen).

B. Opname in artikel 70ter van de voormelde samengeordende wetten van het recht op een forfaitaire bijslag bij een plaatsing van een kind in een onthaalgezin

Wanneer een kind bij een particulier geplaatst is door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid, is aan het oorspronkelijke gezin van het kind — meer bepaald aan de bijslagtrekkende die onmiddellijk voor de plaatsingsmaatregel(en) kinderbijslag ontving voor dit kind — een forfaitaire bijslag verschuldigd. De bedoeling van deze wijziging is de band van het kind met het oorspronkelijk gezin te behouden en te versterken.

Het koninklijk besluit van 11 juni 2003 tot vaststelling van het bedrag en de toekenningsmodaliteiten van de forfaitaire bijslag bedoeld in artikel 70ter van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, bepaalt het bedrag van de forfaitaire bijslag, de toekenningsvoorwaarden, alsook de overheid die aan de bevoegde kinderbijslaginstelling moet meedelen of deze toekenningsvoorwaarden al dan niet vervuld zijn.

Deze wijziging is in werking getreden met ingang van 1 januari 2003.

De globale bedragen uitgekeerd door de regeling in 2003 bedragen 478 336,79 euro.

(...)

1.2 Vraag nr. 1141 van mevrouw de Bethune d.d. 15 juli 2004 (N.) aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, *Vr. en Antw. Senaat*, 21 december 2004, nr. 3-30 (Kinderrechten – regeringsbeleid – begroting voor 2004 – strategische doelstellingen voor 2004)

Sinds 15 januari 1992 is in België het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind van kracht.

Daarnaast bepaalt de wet tot instelling van een jaarlijkse rapportage over de toepassing van het Verdrag inzake de rechten van het kind (wet van 4 september 2002, *Belgisch Staatsblad* van 17 oktober 2002), dat de regering het Federaal Parlement jaarlijks op de hoogte houdt van haar beleid terzake.

Dit verslag wordt uitgebracht in de vorm van een voortgangsnota met een specifiek actieplan en houdt een evaluatie in van de maatregelen die werden genomen. Het omvat, naast een verslag over het kinderrechtenbeleid van de regering in zijn geheel, ook deelverslagen per departementen over de maatregelen die werden genomen en de actiemogelijkheden (artikel 2 van de wet van 4 september 2002).

Dit wettelijk kader bepaalt voldoende dat het federale kinderrechtenbeleid een horizontaal beleid is. Elke federale minister, regeringslid, staatssecretaris en overheidsdienst heeft binnen het eigen bevoegdheidspakket de verantwoordelijkheid om het kinderrechtenbeleid te bewaken en een kindvriendelijke dimensie toe te passen.

Graag had ik van de geachte minister vernomen:

1. Wat zijn uw strategische doelstellingen inzake kinderrechten voor 2004?
2. Hoeveel middelen hebt u ingeschreven in uw begroting voor 2004, in globo en per post, ter verwezenlijking van de kindvriendelijke dimensie van uw beleid?

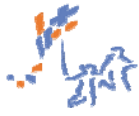
Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende antwoord mee te delen.

Sociale Zaken

1 en 2. Hierna volgt een overzicht van mijn belangrijkste strategische doelstellingen inzake kinderrechten voor 2004 en van de middelen die ik heb ingeschreven in mijn begroting voor 2004 inzake kinderrechten, op het vlak van de volgende takken van de sociale zekerheid.

(...)

Gezinsbijslag voor werknemers en gewaarborgde gezinsbijslag

A. Aanpassing van de bepalingen van de voormelde samengeordende wetten met betrekking tot het recht op verhoogde wezenbijslag

— De verhoogde wezenbijslag zal ook toegekend worden wanneer de loopbaanvoorwaarde vervuld is door andere personen (dan een ouder) die de vereiste band hebben met het rechtgevend kind (bijvoorbeeld stiefouders, grootouders, broers en zusters).

De jaarlijkse meerkosten van deze wijziging kunnen geschat worden op 2 873 803 euro.

— Het voordeel van het recht op de verhoogde wezenbijslag zal opnieuw kunnen worden ingeroepen wanneer de overlevende ouder niet meer samenwoont met de echtgenoot waarmee een nieuw huwelijk was aangegaan of met de persoon met wie een feitelijk gezin gevormd werd. De feitelijke scheiding moet blijken uit de afzonderlijke woonplaats van de personen in kwestie in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van het Rijksregister van de natuurlijke personen, met uitzondering van gevallen waarbij uit andere daarvoor voorgelegde officiële documenten blijkt dat de feitelijke scheiding effectief is, ook al stemt dit niet of niet meer overeen met de informatie verkregen bij het voormelde register.

Indien de gemiddelde tijd die verloopt tussen de feitelijke scheiding en de gerechtelijke beschikking die het echtpaar een afzonderlijke verblijfplaats aanduidt een jaar zou zijn, dan zouden de meerkosten op jaarbasis 226 353 euro bedragen.

Een koninklijk besluit zal de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingen vastleggen.

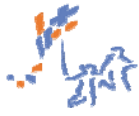
B. Aanpassing van de voormelde samengeordende wetten met betrekking tot de principes inzake wettelijke samenwoning

De programmawet van 9 juli 2004 heeft de bepalingen inzake de vereiste band van verwantschap tussen de rechthebbende en het rechtgevend kind in de gezinsbijslagregeling voor werknemers (artikel 51, § 3, van de voormelde samengeordende wetten) aangepast, door rekening te houden met de principes van de wettelijke samenwoning zoals bepaald in boek III, titel Vbis, van het Burgerlijk Wetboek.

De kosten van deze maatregel kunnen niet geëvalueerd worden, maar zijn te verwaarlozen.

Deze wijziging is in werking getreden op 25 juli 2004.

(...)

1.3 Vraag nr. 1162 van mevrouw de Bethune d.d. 15 juli 2004 (N.) aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, *Vr. en Antw. Senaat*, 21 december 2004, nr. 3-30 (Kinderrechten – regeringsbeleid – legislatuur 2003-2007 – beleidsdoelstellingen)

In juli 2003 trad een nieuwe federale regering aan.

Echter, in het regeerakkoord wordt nergens verwezen naar de noodzaak van een federaal kinderrechtenbeleid. Dit is ten zeerste betreurenswaardig.

Immers, sinds 15 januari 1992 is in België het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind van kracht.

Daarnaast bepaalt de wet tot instelling van een jaarlijkse rapportage over de toepassing van het Verdrag inzake de rechten van het kind (wet van 4 september 2002, *Belgisch Staatsblad* van 17 oktober 2002), dat de regering het Federaal Parlement jaarlijks op de hoogte houdt van haar beleid terzake.

Dit verslag wordt uitgebracht in de vorm van een voortgangsnota met een specifiek actieplan en houdt een evaluatie in van de maatregelen die werden genomen. Het omvat, naast een verslag over het kinderrechtenbeleid van de regering in zijn geheel, ook deelverslagen per departementen over de maatregelen die werden genomen en de actiemogelijkheden (artikel 2 van de wet van 4 september 2002).

Dit wettelijk kader bepaalt voldoende dat het federale kinderrechtenbeleid een horizontaal beleid is. Elke federale minister, regeringslid, staatssecretaris en overheidsdienst heeft binnen het eigen bevoegdheidspakket de verantwoordelijkheid om het kinderrechtenbeleid te bewaken en een kindvriendelijke dimensie toe te passen.

Graag had ik vernomen:

1. Wat zijn uw beleidsdoelstellingen inzake kinderrechten voor deze legislatuur?
2. Hoe hebben deze zich geconcretiseerd in 2003?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende antwoord mee te delen.

Sociale Zaken

1. Wat mijn belangrijkste beleidsdoelstellingen inzake kinderrechten betreft voor het jaar 2004, verwijs ik het geachte lid naar het antwoord dat ik gegeven heb op de parlementaire vraag nr. 3-1141 van 15 juli 2004 betreffende mijn strategische doelstellingen inzake kinderrechten voor 2004.

Mijn belangrijkste beleidsdoelstellingen inzake kinderrechten voor de volgende jaren van deze legislatuur zijn de volgende, op het vlak van de volgende takken van de sociale zekerheid.

Gezinsbijslag voor werknemers en gewaarborgde gezinsbijslag

A. Invoering van de adoptiepremie in artikel 1, zevende lid, van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag

Een koninklijk besluit zal het bedrag en de toekenningsvoorwaarden van een adoptiepremie, gelijk aan die waarin is voorzien in de werknemersregeling, vaststellen.

B. Aanpassing van de bepalingen van de voormelde samengeordende wetten met betrekking tot het recht op kinderbijslag voor het ontvoerde kind

Een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 69, § 2bis, van de samengeordende wetten zal de bepalingen van de ministeriële omzendbrief nr. 572 van 3 augustus 2001 met betrekking tot de betaling van de kinderbijslag ten behoeve van ontvoerde kinderen overnemen en instanties toevoegen waarbij een aangifte van de ontvoering kan gedaan worden. Een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 102, § 1, eerste lid, van de samengeordende wetten zal de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers met de betaling van de kinderbijslag belasten, indien er ten gevolge van de ontvoering geen rechthebbende meer is. Een ontwerp van ministerieel besluit tot bepaling van de voorwaarden waaronder kinderbijslag wordt toegekend uit hoofde van personen die slachtoffer zijn van de ontvoering van het kind, zal de voorwaarden bepalen waaronder de kinderbijslag wordt toegekend uit hoofde van personen die slachtoffer zijn van de ontvoering van het kind.

C. Recht op de bijkomende sociale kinderbijslag: wijzigingen van de bepalingen met betrekking tot de hoedanigheid van rechthebbende met personen ten laste

Het koninklijk besluit van 12 april 1984 tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2, van de samengeordende wetten bepaalt wat er moet verstaan worden onder «rechthebbende met personen ten laste» om recht te hebben op de bijkomende sociale kinderbijslag voor langdurig arbeidsongeschikten en werklozen en voor gepensioneerden. Dit koninklijk besluit van 12 april 1984 zal grondig herzien en vereenvoudigd worden in het voordeel van de gezinnen en dus ook voor de rechtgevende kinderen.

D. Aanpassing van de voorwaarden om rechtgevend te zijn op kinderbijslag als student: de bachelor-masterstructuren

Ingevolge de richtlijnen van de Europese Unie tot harmonisatie van het hoger onderwijs in Europa en tot internationale erkenning van de diploma's, dienen de Gemeenschappen hun onderwijsdecreten aan te passen. In de nieuwe opgelegde bachelor-masterstructuren wordt de omvang van opleidingen uitgedrukt in studiepunten. Voor de berekening ervan wordt niet alleen rekening gehouden met uren les maar ook met uren verwerkingstijd, examentijd, zelfstudie, verhandelingen en andere. Contacturen, dit wil zeggen het aantal lessen dat verstrekt wordt, gelden dus niet meer als norm om de studieduur te bepalen.

Bovendien worden, door het semesterexamensysteem, blokken vakken gebundeld per semester en kan er grote discrepantie bestaan tussen lesuren in verschillende semesters. De huidige criteria voor de toekenning van kinderbijslag aan universiteit- en hogeschoolstudenten, zoals vastgelegd in het koninklijk besluit van 30 december 1975 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder kinderbijslag wordt verleend ten behoeve van het kind dat onderwijs volgt, zijn niet meer bruikbaar bij invoering van de nieuwe onderwijsstructuren. Er zijn dus een algehele herziening en een grondige herdenking noodzakelijk van dit koninklijk besluit van 30 december 1975.

2. Wat mijn beleidsdoelstellingen inzake kinderrechten betreft die zich in 2003 hebben geconcretiseerd, verwijs ik het achtbare lid naar het antwoord dat ik gegeven heb op de parlementaire vraag nr. 3-1057 van 15 juli 2004 betreffende de belangrijkste concrete beleidsmaatregelen en acties die ik genomen heb in 2003, die ter bevordering zijn van de rechten van het kind.

2. Kamer

- 2.1 Vraag nr. 17 van de heer Philippe Collard van 13 januari 2004 (Fr.) aan de Minister van Werk en Pensioenen, *Vr. en Antw. Kamer 2003-2004, 8 maart 2004, nr. 23, p. 3494* (Gepensioneerde Belgische grensarbeiders – kinderbijslag)

Ik wil u het geval voorleggen van een gepensioneerde Belgische grensarbeider met één kind ten laste, waarvoor noch Luxemburg, noch België hem kinderbijslag uitkeren.

Beide landen onttrekken zich aan deze bepaling doordat zij een uiteenlopende interpretatie geven aan artikel 77, § 2, b), i, van de verordening nr. 1408/71 van de EEG, met betrekking tot artikel 5, § 9, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 houdende uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

Luxemburg houdt zich aan het recht dat door de Europese verordening wordt geopend. België verwijst naar zijn eigen wetgeving: vermits de betrokkene slechts één jaar in België heeft gewerkt, ontvangt hij geen pensioen omdat het bedrag ervan te laag is. Daardoor heeft hij ook geen recht op kinderbijslag.

1. Kan u meedelen of de Belgische wetgeving nog steeds in overeenstemming is met de Europese regelgeving?
2. Wat is de minimumperiode van beroepsactiviteit om het pensioenrecht in België te doen ingaan?
3. Wat kan de betrokkene ondernemen om de voor zijn kind verschuldigde kinderbijslag alsnog te kunnen innen?

Antwoord van de Minister van Werk en Pensioenen van 2 maart 2004:

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mee te delen in antwoord op zijn vraag.

1. Krachtens artikel 5, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 wordt het rustpensioen voor een werknemer berekend naar rata van een breuk van zijn werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen.

Deze worden in aanmerking genomen ten belope van 75 % of 60 %, naargelang het pensioen wordt toegekend aan het gezinsbedrag of aan het bedrag voor alleenstaande.

De Belgische wetgeving voorziet geen minimale activiteitsduur (activiteitsperiode na 1954), noch een minimumloon om het recht op het rustpensioen voor werknemers te doen ontstaan.

Paragraaf 9 van hetzelfde artikel 5 koppelt echter een voorwaarde aan de toekenning van het rustpensioen, namelijk dat het pensioen per jaar 93,43 euro of meer moet bedragen. Dit principe moet toegepast worden, ongeacht de activiteitsduur als werknemer in België.

Er kan niet worden gesteld dat deze wetgeving het vrij verkeer zou belemmeren, aangezien ze zowel van toepassing is op alle werknemers die hun volledige loopbaan in België hebben gewerkt als op de migrerende werknemers, ongeacht hun nationaliteit.

Bovendien wordt, volgens een vaste rechtspraak, de bevoegdheid van de lidstaten om hun socialezekerheidsstelsel te organiseren niet geschonden door het gemeenschapsrecht.

Bij gebrek aan een harmonisatie terzake op gemeenschapsniveau, moeten de voorwaarden die het recht op uitkeringen doen ontstaan bijgevolg in de wetgeving van elke lidstaat worden vastgelegd.

Tot slot moet ook benadrukt worden dat artikel 48 van Verordening 1408/71 de toekenning van het pensioen regelt voor tijdvakken van minder dan een jaar, daar enkel dit tijdvak immers geen enkel recht doet ontstaan krachtens de nationale bepalingen van een land, wat precies het geval is met de Belgische reglementering, in de veronderstelling dat het pensioen minder dan 93,43 euro bedraagt.

Bij toepassing van § 1 van dit artikel is de RVP in deze veronderstelling niet verplicht een pensioen toe te kennen en bij toepassing van § 2 moeten de andere betrokken landen, bij het berekenen van hun pensioen, rekening houden met het Belgische tijdvak van minder dan een jaar, dat geen recht geeft op een Belgisch pensioen.

2. Zoals we hierboven reeds hebben verduidelijkt, is er in België geen minimale activiteitsperiode nodig om het pensioenrecht te doen ontstaan. Er bestaat daarentegen wel een voorwaarde voor de toekenning van een pensioen, namelijk dat het pensioen per jaar 93,43 euro of meer moet bedragen.

3. Het probleem is gekend. De Belgische en Luxemburgse overheden bestuderen het om tot een gezamenlijke oplossing te komen.

2.2 Vraag nr. 17 van mevrouw Maggie De Block van 5 maart 2004 (N.) aan de
Staatssecretaris voor het Gezin en Personen met een handicap, toegevoegd aan de
Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, *Vr. en Antw. Kamer 2003-2004*, 17
mei 2004, nr. 32, p. 5011 (Gezinsbijslag voor ouders van geplaatste kinderen)

Artikel 70ter van de op 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, voorziet in een forfaitaire bijslag voor ouders wier kinderen geplaatst zijn door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid. De Koning werd gemachtigd het bedrag en de toekenningsvoorwaarden te bepalen. Tijdens de bespreking van dit artikel in de commissie voor de Sociale Zaken heeft u verklaard dat zou worden nagegaan of de gezinsbijslag in het belang van het kind zou worden aangewend. U zou een instantie aanduiden die dat zou nagaan.

1. Aan hoeveel ouders werd een gezinsbijslag uitgekeerd?
2. Wordt gecontroleerd of de gezinsbijslag wordt aangewend in het belang van het kind?
3. Wie controleert dat?
4. Hoe wordt de controle uitgevoerd?

**Antwoord van de Staatssecretaris voor het Gezin en Personen met een handicap, toegevoegd aan de
Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid van 14 mei 2004:**

Ik kan het geachte lid het volgende meedelen.

- Op 31 december 2003 werd overeenkomstig artikel 70ter van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders voor 1 484 kinderen de forfaitaire kinderbijslag betaald aan ouders wier kinderen geplaatst zijn door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid.

- Controle op de aanwending van de forfaitaire kinderbijslag.

Artikel 4 van het koninklijk besluit van 11 juni 2003 tot vaststelling van het bedrag en de toekenningsmodaliteiten van de forfaitaire bijslag bedoeld in artikel 70ter van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, bepaalt dat de kinderbijslaginstelling beslist over de intrekking van de forfaitaire bijslag wanneer de plaatsende overheid haar erover informeert dat de bijslagtrekkende geen regelmatig contact meer heeft met het kind of geen belangstelling meer heeft voor het kind.

Het behoort dus aan de plaatsende overheid om te beslissen of de betaling van de forfaitaire bijslag al dan niet moet worden aangevat of stopgezet.

De kinderbijslaginstelling geeft uitvoering aan voormeld artikel 70ter zodra de beslissing tot plaatsing haar wordt betekend en waarbij wordt verondersteld dat de toekenningsvoorwaarden zijn voldaan in hoofde van de natuurlijke persoon die bijslagtrekkende was voor de plaatsing.

De plaatsende overheid heeft de taak het kind te begeleiden tijdens de periode van plaatsing en uit te maken of de belangstelling voor het kind nog steeds de toekenning van de forfaitaire kinderbijslag rechtvaardigt.

Het is dus niet aan de kinderbijslaginstellingen om te beslissen of de toekenning van de forfaitaire kinderbijslag nog steeds gegrond is.

De bijslagtrekkende wordt niet systematisch door de kinderbijslaginstelling ondervraagd over zijn belangstelling voor het betrokken kind. Dit behoort niet tot haar bevoegdheid.

Spontane mededelingen kunnen ter informatieve titel worden overgemaakt aan de plaatsende overheid die eventueel moet beslissen over de intrekking van de forfaitaire kinderbijslag. Pas bij ontvangst van de beslissing tot terugtrekking, wordt de betaling stopgezet.

2.3 Vraag nr. 16 van de heer Koen Bultinck van 5 maart 2004 (N.) aan de Staatssecretaris voor het Gezin en Personen met een handicap, toegevoegd aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, *Vr. en Antw. Kamer 2003-2004*, 3 mei 2004, nr. 30, p. 4677 (Kraamgeld en adoptiepremie)

Zowel in de regeling voor werknemers als in de regeling voor zelfstandigen is er een verschil in het bedrag tussen het toegekende kraamgeld of de toegekende adoptiepremie vanaf het tweede kind.

Het koninklijk besluit van 19 december 1939, de gecoördineerde kinderbijslagwet werknemers en het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen, bepalen het kraamgeld voor het eerste kind op 926,95 euro (niet-geïndexeerd) en voor de volgende kinderen op 697,42 euro (niet-geïndexeerd), terwijl de adoptiepremie steeds op 926,95 euro (niet-geïndexeerd) is vastgesteld ongeacht of het over een eerste of volgende adoptie gaat.

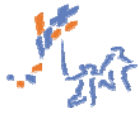
1. Houdt deze situatie geen discriminatie in vanaf het tweede kind, waarbij de adoptiepremie hoger ligt dan het kraamgeld?
2. Heeft u reeds de mogelijkheid laten nagaan om het kraamgeld en de adoptiepremie vanaf het tweede kind te laten gelijkgeschakelen?
3. Wat is de kostprijs van een dergelijk scenario?

Antwoord van de Staatssecretaris voor het Gezin en Personen met een handicap, toegevoegd aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid van 29 april 2004:

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat overeenkomstig artikel 73bis, § 1, derde lid, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders en artikel 22, § 2, van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen, het bedrag van het kraamgeld inderdaad hoger is voor een eerste kind dan voor de volgende kinderen.

Men mag er immers van uitgaan dat de kosten verbonden aan het aanschaffen van het nodige materiaal (wieg, kinderkoets, enz.) naar aanleiding van een eerste geboorte hoger oplopen dan deze naar aanleiding van een volgende geboorte. Er kan geredelijk worden aangenomen dat een deel van het aangeschafte materiaal meestal nog bruikbaar is voor de broer of zus.

Het bedrag van de adoptiepremie, bepaald in artikel 73quater van dezelfde samengeordende wetten en in artikel 22bis, § 2, van hetzelfde besluit, komt overeen met het bedrag van het kraamgeld voor een eerste kind. In tegenstelling tot het kraamgeld dat uitbetaald wordt bij de geboorte van een kind, wordt de adoptiepremie per definitie uitbetaald naar aanleiding van een adoptie van een kind of jongere die nog geen 25 jaar oud is.

De situaties van geboorte en adoptie zijn dan ook niet helemaal vergelijkbaar zodat er geen sprake is van een discriminatie. De adoptieouders moeten vaak het hoofd bieden aan uiterst hoge kosten om een kind te kunnen adopteren. In de grote meerderheid van de gevallen gaat het om kinderen van vreemde nationaliteit. Voor de administratieve stappen moeten de adoptieouders beroep doen op erkende adoptieinstellingen. Bovendien moeten ze zich meestal ook naar het land van herkomst van het kind begeven. Bijgevolg ben ik van oordeel dat het niet wenselijk is om het bedrag van het kraamgeld vanaf het tweede kind gelijk te schakelen met de adoptie.

De kostprijs van een dergelijke gelijkschakeling kan voor de verschillende stelsels samen geraamd worden op 13 622 462 euro. Opgedeeld per stelsel geeft dit het volgende resultaat:

Stelsel	Begroting 2003 Werknemers	Begroting 2003 GewaARBorgde	2002 Overheid	2003 Zelfstandigen	Totaal
Geboorten 2 ^e rang	45 533	717	7 149	3 163	54 832
Baremaverschil 1 ^e -2 ^e rang kraamgeld					
1 ^e rang	1 003,33				
2 ^e rang	754,89				
Verschil	248,44				
Meerkost	10 815 338,52	178 131,48	1 843 176,36	785 815,72	13 622 462,08

2.4 Vraag nr. 24 van mevrouw Greet Van Gool van 27 juli 2004 (N.) aan de Minister van Middenstand en Landbouw, *Vr. en Antw. Kamer*, GZ 2003-2004, 20 september 2004, nr. 46, p. 7054 (Forfaitaire bijslag voor geplaatste kinderen)

Sinds 1 januari 2003 wordt, in de regeling voor werknemers, een forfaitaire bijslag toegekend aan de wettelijke of biologische ouders van een kind dat door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid geplaatst wordt in een instelling of het pleeggezin waar het kind verblijft.

Deze forfaitaire bijslag wordt evenwel enkel betaald wanneer het kind recht geeft op kinderbijslag in de regeling voor werknemers; in de regeling voor zelfstandigen bestaat deze forfaitaire bijslag (nog) niet.

In antwoord op een eerder gestelde vraag, werd gesteld dat een gelijkaardige regeling uitgewerkt zou worden in de regeling voor zelfstandigen.

1. Zal inderdaad een gelijkaardige regeling uitgewerkt worden?
2. Hoe zal deze regeling er uitzien?
3. Wanneer zal deze regeling ingaan?

Antwoord van de Minister van Middenstand en Landbouw van 16 september 2004

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. Uit zorg voor rechtvaardigheid en harmonisatie tussen de twee stelsels inzake kinderbijslag, is het gepast dat deze maatregel eveneens voor de zelfstandigen van toepassing is. Een nota terzake zal weldra aan de Ministerraad voorgelegd worden.
2. Er wordt voorgesteld dat het bedrag, ten gunste van de voormalige uitkeringsgerechtigde voor het eerst geplaatste kind, evenredig wordt bepaald overeenkomstig het verschil tussen het basisbedrag van de uitkering voor het eerste kind binnen het stelsel der zelfstandigen en het basisbedrag binnen het stelsel der loontrekkenden. Het bedrag van de forfaitaire uitkering stijgt namelijk tot 45,91 euro aan de prijsindex van 103,14 (1996 = 100). Welnu, met dezelfde index, bedraagt het basisbedrag van de uitkering voor het eerste kind 34,80 euro bij de zelfstandigen en 68,42 euro bij de loontrekkenden. Het zou niet normaal zijn dat de voormalige uitkeringsgerechtigde een hogere uitkering ontvangt voor een geplaatst kind dan die uitgekeerd voor een kind dat deel uitmaakt van zijn gezin. Rekening houdend met dit verschil, stijgt het voorgestelde bedrag voor het eerste kind tot 23,35 euro met de index van 103,14. De betaling van deze uitkering gaat overigens niet gepaard met de voorwaarde dat de begunstigde van het opvanggezin met de bijdragen in orde zou zijn.
3. Deze maatregelen die voor de betrokken personen geen nieuwe administratieve formaliteiten met zich brengen, zullen op dezelfde datum als deze van toepassing binnen het stelsel der kinderbijslagen voor loontrekkenden van kracht worden, namelijk vanaf 1 januari 2003.

2.5 Vraag nr. 43 van mevrouw Greet Van Gool van 13 december 2004 (N.) aan de Minister van Middenstand en Landbouw (exporteerbaarheid van kraamgeld en adoptiepremie)

[\(Vr. en Antw. Kamer 2004-2005, 17 januari 2005, nr. 61, p. 9882\)](#)

2.6 Vraag nr. 183 van mevrouw Maggie De Block van 19 oktober 2004 (N.) aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid (initiatieven van verruimde kinderopvang)

[\(Vr. en Antw. Kamer 2004-2005, 31 januari 2005, nr. 63, p. 10207\)](#)

2.7 Vraag nr. 200 van mevrouw Greet Van Gool van 18 november 2004 (N.) aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid (wezenbijslag)

[\(Vr. en Antw. Kamer 2004-2005, 31 januari 2005, nr. 63, p. 10212\)](#)

2.8 Vraag nr. 222 van mevrouw Greet van Gool van 13 december 2004 (N.) aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid (forfaitaire bijslag voor geplaatste kinderen)

[\(Vr. en Antw. Kamer 2004-2005, 7 februari 2005, nr. 64, p. 10354\)](#)